

La mateixa estratègia de sempre

ROSA PAZ

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 13.02.10

És curiós, tirant a preocupant, el que li passa al PP, que és incapaç d'aprofitar la caiguda de popularitat del Govern per presentar-se com a alternativa. I això que, des de fa mesos, els sondejos el donen com a guanyador en unes hipotètiques eleccions generals. Amb diferències elevades respecte al PSOE en intenció de vot, però, sorprenentment, amb un grau de credibilitat tan baix com el dels socialistes.

És evident que els ciutadans atribueixen al Govern la responsabilitat de la mala situació econòmica i el culpabilitzen, sobretot, de l'altíssim índex d'atur, que ha superat els quatre milions de desocupats. Però ¿què passa amb el principal partit de l'oposició? Segur que la crisi penalitza tots els polítics, però pot ser que la falta de credibilitat, en aquest cas, sigui més aviat provocada per la dificultat que sembla tenir el PP per presentar-se com a alternativa solvent. De fet, embriagats amb els resultats de les enquestes, els dirigents del PP cauen sempre en el mateix error, recorren sempre a la mateixa estratègia: si va malament, millor. Els va donar resultat per guanyar el 1996 les eleccions a Felipe González, després de 14 anys en el poder, però ja en les últimes eleccions es va veure que no és una estratègia que resulti rendible a Mariano Rajoy. Menys encara, en un moment de crisi en què els electors volen polítics responsables i penalitzen la xerrameca buida de contingut.

Si la setmana passada, quan tot pintava negre per a l'economia espanyola i per al Govern, els dirigents del PP haguessin optat per plantejar una oposició constructiva, la confiança dels ciutadans en ells

també hauria augmentat. Però no, en lloc de donar un cop de mà per tranquil·litzar els ànims, el que van fer va ser tirar més llenya al foc, agitant les pàgines de la premsa estrangera que equiparava Espanya amb Grècia, i vociferar: «Espanya s'enfonsa», «el Govern va a la deriva»... I quan els especuladors van intentar que tingués repercussió en la borsa espanyola, van ser el president del Banco de Santander, Emilio Botín, i el de La Caixa, Isidre Fainé, els que es van posar els vestits d'estadista per defensar la solvència d'Espanya i del Govern. És clar que també defensaven els seus negocis... però al PP haurien de meditar sobre això. Han perdut l'oportunitat de presentar-se com a alternativa de poder solvent o, la contrària, la de portar a l'extrem la seva estratègia i presentar una moció de censura. Enmig de la crisi i de la presidència europea i sense vots suficients per tirar-la endavant, la censura s'hauria interpretat com una frivolitat. Però oferir la seva ajuda per superar la mala situació, com va fer hàbilment CiU, s'hauria percebut com un gest de responsabilitat.